

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Csp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420200638
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2020:5420200638.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave - mestská časť Dúbravka, Majerníkova 3/A, proti žalovanej: R. F., D.. XX.XX.XXXX, N. M. XX, v spore o zaplatenie sumy 498,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 405,80 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 90,20 eura za obdobie od 23.04.2017 až do jej zaplatenia, zo sumy 90,20 eura za obdobie od 18.05.2017 až do jej zaplatenia, zo sumy 90,20 eura za obdobie od 18.06.2017 až do jej zaplatenia, zo sumy 90,20 eura za obdobie od 18.07.2017 až do jej zaplatenia, a zo sumy 45,- eur za obdobie od 18.08.2017 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie zastavuje v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 498,- eur za obdobie od 23.04.2017 až do jej zaplatenia, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 168,- eur a zmluvného úroku vo výške 32,49 % ročne zo sumy 500,- eur od 17.10.2016 do 12.01.2017 a zo sumy 498,- eur od 13.01.2017 do zaplatenia.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu pomernej časti trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 03.04.2020, doručenou tunajšiemu súdu 03.04.2020 elektronicky, autorizovanou podľa osobitného predpisu, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáha zaplatenia istiny vo výške 498,- eur, zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 498,- eur od 23.04.2017 do zaplatenia, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 168,- eur, zmluvného úroku vo výške 32,49 % ročne zo sumy 500,- eur od 17.10.2016 do 12.01.2017, zo sumy 498,- eur od 13.01.2017 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 498,- eur od 23.04.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2016 (ďalej len „UZ“) uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) v platnom znení žalobca ako veriteľ, poskytol žalovanej ako dlžníkovi, úver vo výške 500,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov, úrok spojený so spotrebiteľským úverom a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 168,- eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 0,- eur a úrok vo výške 32,49 % ročne z poskytnutého úveru. Veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace

stáva sa celý dlh splatným okamžite. Predmetný dlh sa stal splatný dňa 22.04.2017. V zmysle ÚZ sa žalobca a žalovaná dohodli, že ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu zaväzuje sa veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania ÚZ a stratila výhodu splátok, žalobca vyzval žalovanú na úhradu jeho záväzku. Žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi sumu vo výške 2,- eurá.

3. Výzva tunajšieho súdu pre žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe, daná uznesením z 29.04.2020 č. k. 5Csp/4/2020-50 v zmysle ust. § 167 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) bola žalovanej spolu so žalobou, jej prílohami a poučením o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 CSP doručená dňa 21.05.2020. Žalovaná v stanovenej lehote 10 dní od jej doručenia k žalobe nevyjadrila.

4.1. Podaním doručeným súdu 10.07.2020 žalobca prostredníctvom zástupcu zobral žalobu späť v časti zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 498,- eur za obdobie od 23.04.2017 až do jej zaplata, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 168,- eur a zmluvného úroku vo výške 32,49 % ročne zo sumy 500,- eur od 17.10.2016 do 12.01.2017 a zo sumy 498,- eur od 13.01.2017 do zaplata bez bližšieho odôvodnenia.

4.2. Tomuto procesnému úkonu žalobcu predchádzala výzva súdu, ktorá bola doručená zástupcovi žalobcu dňa 23.06.2020 a ktorou súd žalobcu v lehote 10 dní vyzval na: a) zaslanie dokladu preukazujúceho poskytnutie (vyplatenie) dohodnutého úveru vo výške 500,- eur, z ktorého bude vyplývať kedy, kde a akým konkrétnym spôsobom bol úver žalobcom žalovanej vyplatený;

b) zdôvodnenie dôvodnosti uplatneného dielčieho nároku označeného ako "poplatok za expresné spracovanie úveru" uplatneného vo výške 168,- eur, ak v ÚZ je výška takéhoto poplatku uvádzaná vo výške 100,- eur;

c) zaslanie prehľadného výpočtu v ÚZ uvádzanej výšky RPMN, v ÚZ uvádzanej vo výške 37,80 eura;

d) zdôvodnenie, prečo pri určení výšky odplaty v ÚZ bola uvádzaná suma 0,- eur vo väzbe na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v spojení s § 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „NV“), keďže túto tvoria úroky, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia a v ÚZ boli o. i. dohodnuté úroky z úveru vo výške

32,49 % ročne a poplatok za expresné spracovanie úveru 100,- eur;

e) pokiaľ žalobou uplatnený nárok predstavuje aj tú časť záväzku žalovanej, ktorá zodpovedá prvým piatim splátkam úveru splatným v období od 17.11.2016 do 17.03.2017, keď žalobca podal žalobu na súd až dňa 03.04.2020, aby zdôvodnil oprávnenosť uplatnenia tejto časti nároku s poukazom na § 54a OZ v znení zákona č. 343/2018 Z. z.

4.3. Na uvedenú výzvu žalobca (jeho zástupca) nijako výslovne nereagoval, vyjmúc toho, že doručil súdu už uvádzané čiastočné späťvzatie žaloby.

5. Súd na pojednávaní 15.07.2020 konal v neprítomnosti zástupcu žalobcu. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil žalobca, ktorý zároveň ospravedlnil aj neprítomnosť svojho zástupcu z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a požiadal, aby sa konanie uskutočnilo v ich neprítomnosti.

6.1. Žalovaná na tomto pojednávaní prečítala a následne predložila súdu svoje stanovisko k veci, v ktorom uviedla, že si je plne vedomá toho, že posledný úver poskytnutý žalobcom, nevrátila, nezaplatila. Tak, ako aj všetci občania SR, ktorí boli poškodení nebankovými spoločnosťami, uvítala zastavenie ich činnosti zákonom. Predávala svoj majetok, pozemky (dá sa to overiť na katastri) alebo si požičiavala od iných nebankovník, aby mohla platiť. Dookola. Chce sa domôcť spravodlivosti a preto žiada, aby žalobcovi nebolo priznané žiadne plnenie z posledného 500,- eur úveru jej poskytnutého, a to z dôvodu pre rozpor s dobrými mravmi, čo zdôvodnila tak, že v predmetnej spoločnosti jej požičali v minulosti cez viac ako 10 úverov, resp. pôžičiek, pri vrátení ktorých inkasovali neprimerané, neoprávnené úroky a tie pôžičky majú byť bezúročné. Keďže so zmluvami už nedisponuje (zničilo jej ich pri sťahovaní prasknuté vodovodné potrubie), žiadala od žalobcu (ako aj od ďalších nebankovník), aby jej vystavili kópie zmlúv, na čo oni nereagovali (Pohotovosť, iba A.). Uviedla príklad: Požičala si 2.700,- eur a vrátila 5.400,- eur. Často si požičala v inej nebankovke, aby zaplatila. Nikdy nedlhovala (iba teraz) aj keď finančné prostriedky na splátkový musela doslova „zháňať“, aj predajom nehnuteľností. Preto žiada, aby súd rozhodol, posúdil vrátenie všetkých nehorázných úrokov, ktoré žalobcovi zaplatila. Žiada preto, aby sa pozeralo na túto vec, ako na porušenie dobrých mravov. Žiada tiež, aby žalobca súdu predložil

na posúdenie - rozhodnutie všetky úverové zmluvy, ktoré v minulosti s ňou urobil a súd, aby zaviazal žalobcu vyplatiť jej neoprávnene nimi od nej získané úroky, ktoré svojou podstatou úžery sú absolútne v rozpore s dobrými mravmi v demokratickej spoločnosti. Výšku vrátenia neoprávnene vzatých finančných prostriedkov vyčíslila na 27.000,- eur. Inkasovali tak 100 %-ný úrok. Keď jej vráti 27.000,- eur, tak im vráti ňou nezaplatenú istinu poslednej pôžičky 498,- eur. Pretože oni dlhujú jej, nie ona im. Spomenula aj psychickú ujmu, ktorú prekonávala pri dlhoročných stresoch sama. Je totiž 35 rokov vdova. Finančné vyjadrenie, výšku takejto psychickej ujmy nevie vyčísliť. Vyčíslia jej ju odborníci. Obťažujú denne aj 2x SMS o znížení dlhu, čo ale žiadne zníženie nie je. Hovoria to aj iní, ktorých toto tiež postihlo.

6.2. Ďalej žalovaná uviedla, že žiada žalobu zamietnuť. V tejto veci nie je ochotná žalobcovi nič zaplatiť. Predmetný úver jej bol vyplatený v hotovosti v Ružomberku. Vyplácal jej to p. Z., ktorý robil v Ružomberku v pobočke žalobcu, ktorá tam vtedy bola. Vyplatil jej vtedy rovných 500,- eur. Ona z toho nevrátila nič. Nevie, prečo odrátali 2,- eurá. Nevie o tom, že by jej ohľadne predmetného úveru žalobca poslal nejaký list, ktorým by jej zosplatnil celý úver pre jej omeškanie, nič také jej poslané nebolo. Pokiaľ ide o posledné podanie žalobcu, je rada, že niečo akceptovali a zobrali žalobu čiastočne späť, ale ona nezaplatí ani ten zvyšok.

7. Podanie žalovanej uvádzané pod bodom 6.1. v tej jeho časti, pokiaľ toto podľa svojho obsahu predstavuje (môže predstavovať) nejasnú a neúplnú vzájomnú žalobu, súd uznesením z 15.07.2020 č. k. 5Csp/4/2020-75 vylúčil na samostatné konanie, keďže jeho nedostatky sú tak závažného charakteru, že bránia možnosti vecného prejednania vzájomnej žaloby a je ohľadne neho nutné postupovať podľa § 129 CSP. Zároveň súd konštatuje, že pre neurčitosť daného podania žalovanej, z ktorého nevyplýva ani len označenie konkrétnych pohľadávok, ktoré táto podľa v ňom obsiahnutých tvrdení má mať voči žalobcovi, nie je určitým a zrozumiteľným a tým aj platným prípadným započítacím úkonom žalovanej ohľadne nejakej svojej pohľadávky voči žalobcom v tomto spore uplatnenej pohľadávke voči žalovanej, a preto vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku nie je v takomto stave spôsobilý vyvolať akékoľvek účinky.

8. ÚZ, na podklade ktorej je uplatnená žalovaná pohľadávka, je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali (ako veriteľ žalobca - nebankový subjekt, ktorého predmetom činnosti v čase uzatvorenia ÚZ a aj v súčasnosti je o. i. aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a aj poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu ich poskytovania, teda konajúci pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžník žalovaná - spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), spotrebiteľskou zmluvou a konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia ÚZ. Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ aj ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase uzatvorenia ÚZ. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (vyjmúc prípadov, ak ide o hlavný predmet plnenia a primeranosť ceny, ak súčasne boli tieto vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané) a ktorých príkladným výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ.

9. V prvom rade súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v rozpore s ust. § 1 ods. 2 vety druhej ZoSÚ (podľa daného ustanovenia spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti) vyplatil žalobca žalovanej úverové prostriedky hotovostne, čo výslovne uviedla žalovaná na pojednávaní. Toto skutkové tvrdenie žalovanej žalobca nijako nerozporoval, pričom k otázke, akým spôsobom poskytol žalovanej úverové prostriedky, zo strany žalobcu v žalobe absentujú akékoľvek skutkové tvrdenia. V ÚZ je ohľadne spôsobu poskytnutia úveru uvedené iba to, že úver sa mal poskytnúť „dohodnutým spôsobom“, ktorý však nie je nijako konkretizovaný. Žalobca pritom nijako nereagoval ani na výzvu súdu uvádzanú pod bodom 4.2., ktorou bol vyzvaný o. i. aj na zaslanie dokladu preukazujúceho poskytnutie (vyplatenie) dohodnutého úveru vo výške 500,- eur, z ktorého bude vyplývať kedy, kde a akým konkrétnym spôsobom bol úver žalobcom žalovanej vyplatený. S ohľadom už len na to, akým spôsobom poskytol žalobca žalovanej úver v dojednanej výške 500,- eur (prevzatie hotovosti v takejto výške žalovaná potvrdila), sa s poukazom na § 11 ods. 1 písm. e) ZoSÚ považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

10. Súd tiež poukazuje na to, že v ÚZ bola v rozpore so zákonom a výrazne v neprospech spotrebiteľa (žalovanej) určená výška RPMN 37,80 %, nezohľadňujúca celkové navýšenie istiny úveru, ktoré predstavovalo úrok vo výške 32,49 % ročne, ktorý v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne mal predstavovať sumu 125,60 eura, ďalej poplatok za „expresné spracovanie úveru“ vo výške 100,- eur, čo celkovo malo navyšovať úver až o 225,60 eura (o viac ako 45 % z poskytnutej istiny úveru). Okrem toho v ÚZ absentuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ pokiaľ ide o (výslovné) uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN vo výške uvádzanej v ÚZ.

11. Všetky uvedené nedostatky aj samy o sebe sú dôvodom uplatnenia fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) a aj e) ZoSÚ. Aj pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby podľa ÚZ - 32,49 % ročne, takúto výšku súd považuje za rozpornú s korektívom dobrých mravov vyplývajúcim z § 3 ods. 1 OZ. V takom prípade žalovaná bola povinná žalobcovi vrátiť len skutočnú výšku poskytnutého úveru bez akéhokoľvek jeho navýšenia, ktorá v danom prípade predstavovala 500,- eur, z čoho podľa žalobcu nebolo doposiaľ žalovanou uhradených 498,- eur. Predmetom konania, ktorý nebol dotknutý čiastočným späťvzatím žaloby, zostala suma 498,- eur (suma, ktorá predstavovala podľa žalobcu výšku doposiaľ žalovanou nevrátených finančných prostriedkov z poskytnutého úveru, hoci žalovaná vo svoj neprospech tvrdila, že ona doposiaľ z predmetného úveru žalobcovi nič nevrátila) a tiež zákonný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 498,- eur za obdobie od 23.04.2017 až do jej zaplatenia.

12. Žalovaná sa podľa ÚZ zaviazala zaplatiť sumu 725,60 eura v 12-ich pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí po 1,- euro mesačne a ďalšie splátky po 90,20 eura mesačne splatné k 17. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 17.11.2016 na označený účet žalobcu.

13. Súd konštatuje, že časť žalobou uplatneného a čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutého nároku, si žalobca uplatnil v rozpore s ust. § 54a časť prvej vety pred bodkočiarkou OZ v znení zákona č. 343/2018 Z. z., podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Žalovaná istina vychádzajúc z jej výšky a spôsobu, akým malo dôjsť k jej zaplateniu žalovanou, predstavuje aj neuhradenú 3. splátku vo výške 1,- euro, ktorá bola splatná 17.01.2017, neuhradenú 4. splátku vo výške 1,- euro, ktorá bola splatná 17.02.2017 a neuhradenú 5. splátku splatnú 17.03.2017 vo výške 90,20 eura, čo spolu predstavuje 92,20 eura. Ak žalobca podal žalobu na súd až dňa 03.04.2020, urobil tak ohľadne uvádzaných splátok až po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby (§ 101 OZ) po splatnosti uvedených splátok. To bolo dôvodom, pre ktorý súd žalobu čo do žalovanej istiny 92,20 eura s uplatneným úrokom z uvedenej sumy zamietol, nakoľko žalobca si v rozpore s daným ustanovením uplatnil premlčané právo.

14. Vo zvyšnej časti žalovanej istiny - ohľadne sumy 405,80 eura (498 mínus 92,20) žalobe vyhovel, keďže aj žalovaná potvrdila, že uvedenú sumu zo žalobcom jej poskytnutého úveru tomuto nevrátila. Zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 NV priznal žalobcovi z uplatneného úroku z omeškania tento úrok zo sumy 92,20 eura (neuhradenej 5. splátky splatnej 17.04.2017) za obdobie od 23.04.2017 až do jej zaplatenia, keďže až za obdobie od 23.04.2017 si žalobca uplatnil voči žalovanej úroky z omeškania, zo sumy 90,20 eura (neuhradenej 6. splátky splatnej 17.05.2017) za obdobie od 18.05.2017 až do jej zaplatenia, zo sumy 90,20 eura (neuhradenej 7. splátky splatnej 17.06.2017) za obdobie od 18.06.2017 až do jej zaplatenia, zo sumy 90,20 eura (neuhradenej 8. splátky splatnej 17.07.2017) za obdobie od 18.07.2017 až do jej zaplatenia, a zo sumy 45,- eur (neuhradenej 9. splátky splatnej 17.07.2017, ale len čo do sumy 45,- eur, nakoľko uvedenou sumou už bola „vyčerpaná“ celá výška istiny poskytnutého úveru) za obdobie od 18.08.2017 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prejednávanej veci žalobca nepreukázal existenciu akéhokoľvek predčasného zosplatenia úveru (ním v žalobe tvrdenej straty výhody splátok), tobôž takého, ktoré by bolo v súlade s § 53 ods. 9 OZ, v súvislosti s čím si z celej žalovanej istiny uplatňoval úrok z omeškania už od 23.04.2017, hoci v tom čase bolo splatných len prvých 6 splátok úveru. Preto súd žalobu zamietol aj v časti, pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia zákonného úroku z omeškania zo žalovanej istiny vo väčšom rozsahu (čo do uplatňovaného obdobia) než mu súd priznal z dôvodov uvádzaných vyššie.

15. V časti, v ktorej zoberal žalobca žalobu späť, t.j. v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 498,- eur za obdobie od 23.04.2017 až do jej zaplatenia, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 168,- eur a zmluvného úroku vo výške 32,49 % ročne zo sumy 500,- eur od

17.10.2016 do 12.01.2017 a zo sumy 498,- eur od 13.01.2017 do zaplattenia, súd konanie postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

16. V danom prípade z celkového predmetu konania, ktorý po vyčíslení aj percentuálne uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku a nárokov, ktorých sa týkalo čiastočné späťvzatie žaloby - týchto pokiaľ ide o nároky uplatnené percentuálne ku dňu ich čiastočného späťvzatia (10.07.2020) predstavuje celkovú sumu 1.511,15 eura, bol žalobca úspešný len v rozsahu 31 % - ohľadne sumy 468,59 eura (opäť po vyčíslení priznaných úrokov ku dňu vyhlásenia rozsudku). Preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorej by podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP prináležal nárok na náhradu pomernej časti vzniknutých trov v súvislosti s týmto sporom v rozsahu jej tzv. čistého úspechu vo veci, ktorý je v rozsahu 38 %, zohľadniac v tejto súvislosti to, že zastavenie konania v časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť, procesne v celej jeho časti zaviniť práve žalobca, nárok na ich náhradu nepriznal, nakoľko žalovaná na pojednávaní 15.07.2020 prehlásila, že pre prípad, že by bola vo veci úspešná si neuplatňuje žiadnu náhradu trov konania, lebo jej žiadne nevznikli, pričom ani z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanej v rámci tohto konania mali vzniknúť trovy v nejakej konkrétne zistiteľnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.